



Placa dedicada a Oriol Solé i Sugranyes

Capellades

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer Doctor Fleming (Can Bas)
Emplaçament: Es troba al límit nord del casc antic
Alçada: 315

Coordenades:

Latitud: 41.53174
Longitud: 1.68513
UTM Est (X): 390310
UTM Nord (Y): 4598623

Classificació

Número de fitxa: 08044 - 263
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia: Element urbà
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Any: 2005
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Capellades. C/ Ramon Godó, 9. 08786 CAPELLADES
Autoria de la fitxa: Juan Garcia Targa
Data de registre de la fitxa: dv., 06/05/2016 - 02:00

Descripció

Placa quadrada formada per nou rajoles on figura a l'extrem inferior dret el retrat d'Oriol Solé i Sugranyes i el següent text en lletra negra sobre fons blanc:

"A Oriol Soé i Sugranyes veí de Capellades. Lluitador antifeixista assassinat pel règim franquista durant la fuga de la presó de Segovia el 6 d'abril de 1976.

QUE EL TEU EXEMPLE I LA TEVA LLUITA NO CAIGUI EN L'OBLIT. 6-4-2005".

Història

Des de molt jove va tenir una vida compromesa amb moviments antifranyquistes i d'esquerra. Va pertànyer al Sindicat Democràtic d'Estudiants i va ser detingut per primer cop el 1966 durant la Caputxinada. L'any següent, 1967, va passar a formar part de les Joventuts Comunistes del PSUC i més tard s'incorporà al PCE(i) la seva evolució ideològica es va orientar cap a posicions lligades a l'autonomia obrera, l'anarquisme i va entrar en contacte amb els grups més radicals del moviment obrer de començaments dels anys setanta a través de les Plataformes de Comissions Obreres, amb les quals col·laborà en les revistes Qué Hacer i Nuestra Clase. L'any 1969 va formar part activa de la vaga de l'empresa Camy i ha d'exiliar-se a Tolosa de Llenguadoc.

A Tolosa de Llenguadoc, aprofitant la seva activitat com a tipògraf de professió, va editar diverses publicacions de lluita obrera, com ara el Diccionario del Militante Obrero o el Movimiento Obrero en Barcelona, així com fulls de propaganda contra les eleccions sindicals de la CNS del 1971.[1]

Va col·laborar en la constitució del MIL després d'entrar en contacte amb els joves llibertaris francesos Jean Claude Torres i Jean Marc Rouillan, aquest últim fundador del grup Action Directe. El nom del moviment escrit en xifres (1000), ja havia aparegut per primer cop als fulls de propaganda del 1971.[1]

El 25 de març de 1971 va ser detingut per la policia quan intentava entrar a Espanya, juntament amb Rouillan, en un cotxe robat. Portaven una pistola automàtica i propaganda del x1. Fou empresonat a França i no sortí fins a començaments de l'estiu de 1972.

El setembre de 1973 va tornar a ser detingut juntament amb Josep Lluís Pons Llovet després d'atracar una sucursal de La Caixa a Bellver de Cerdanya. Fou empresonat i ja no sortiria fins a l'abril de 1976, quan va participar en l'espectacular evasió de la presó de Segòvia amb un grup de presos d'ETA. L'endemà de la fugida, dia 6 d'abril de 1976, fou mort per un tret de la Guàrdia Civil, als afores d'Auritz (Navarra), quan intentava arribar a la frontera francesa.[3] Oriol Solé Sugranyes va ser enterrat al poble de Bor (Cerdanya.)

Bibliografia

https://ca.wikipedia.org/wiki/Oriol_Sol%C3%A9_Sugranyes

